

PÁZMÁNY PÉTER KATOLIKUS EGYETEM
JOG- ÉS ÁLLAMTUDOMÁNYI DOKTORI ISKOLA

**A gyermekek sérelmére elkövetett szexuális cselekmények elleni büntetőjogi
fellépés és az elkövetők kriminológiai vizsgálata**

Doktori értekezés tézisei

DR. HURTONY ALEXANDRA KITTI

Témavezető: Dr. Bérces Viktor
egyetemi docens

Budapest, 2025. január

Tartalom

I.	Bevezetés	3
II.	Kutatásmódszer ismertetése, kutatási feladat meghatározása és hipotézisek megfogalmazása	4
III.	Az értekezés tudományos eredményeinek meghatározása.....	9
IV.	Szerző publikációi az értekezés témájával összefüggésben	12
	IV.1. Magyar nyelvű publikációk.....	12
	IV.2. Idegen nyelvű publikációk.....	13

I. Bevezetés

Napjainkban a gyermekek sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmények elkövetői ellen történő fellépés nem csak a jogászok, hanem a társadalom érdeklődésének középpontjában is állnak. Ugyanis, a gyermekek testi, lelki, de különösen szexuális fejlődésének védelme alapvető társadalmi igény, mivel az ellenük intézett szexuális abúzust a társadalom erkölcsileg súlyosan elítéli. A közvéleményben a gyermekek sérelmére megvalósított nemi deliktum elkövetője „pedofilként” jelenik meg, azonban látni kell, hogy egy olyan fogalomról van szó, melyet több tudományág is nevesít. Erre tekintettel fogalmazódott meg bennem annak vizsgálata, hogy voltaképpen mit jelent a pedofília fogalma és annak milyen büntetőjogi relevanciája lehet. Kiváltképp szükséges volt a pedofília jelenségének vizsgálata annak megértése kapcsán, hogy a szexuális bűnelkövetők visszaesésére lehet-e a kizárólagos szabadságvesztés büntetés mellett vagy helyett, új eszközökkel reagálni.

A szexuális bűnelkövetők cselekményének szankcionálása, valamint – akár a generális, akár a speciális prevenció szempontjából – a további, hasonló jellegű bűncselekmények elkövetésének megelőzése nem csak fontos kriminológiai, hanem társadalmi kérdés is. Egyértelmű, hogy a szexuális bűnelkövetőkkel szembeni büntetőjogi fellépés a legtöbb országban szigorú büntetési tételekkel valósul meg, azonban emellett az egyes országok, államok változatos – és néhol egészen különleges – büntetőjogi szabályozást valósítottak meg a bűnelkövetők visszaesésének megelőzése érdekében. A szexuális bűnelkövetők és a pedofilok tekintetében egyre inkább megkérdőjeleződik a szigorú és kizárólagos szabadság-vesztés büntetés, mellyel párhuzamosan megjelenik a medikalizációs modell a bűnelkövetők kezelésének fontosságát hangsúlyozva.

Ezzel összefüggésben a szexuális devianciák olyan bonyolult problémát jelentenek a közösségek számára, melyeknek pszichológiai, illetve farmakológiai vonatkozású kezelési lehetőségei is lehetnek. Jelen értekezés célkitűzése a szexuális bűnelkövetők gyógyszeres kezelési lehetőségének vizsgálata, valamint a kémiai kasztráció mint a medikalizáció és a kriminalizáció szempontjából is megközelíthető „megoldás” egyes országokban történő alkalmazásának elemzése.

II. Kutatásmódszer ismertetése, kutatási feladat meghatározása és hipotézisek megfogalmazása

Az értekezés megírása során törekedtem a fellelhető magyar szakirodalom a lehető legteljesebb körben történő felhasználására (elsősorban folyóiratok, tanulmányok, monográfiák, kisebb körben tankönyvek, kommentárok), azonban a téma szempontjából ezen törekvésem nehézségbe ütközött. Ugyanis, hazai viszonylatban a nemi élet szabadsága és nemi erkölcs elleni bűncselekmények kutatása más szempontok mentén történik (jogtárgyspecifikus kutatás, stb.), emellett kimondható az is, hogy a kémiai kasztráció kérdésköre jelenleg feldolgozatlan a jogtudományban és annak társterületeiben egyaránt (kriminológia, alkotmányjog). Azonban a téma a jog-összehasonlításba bevont angol, amerikai, lengyel és német büntetőjog a szakirodalom széles skálájával rendelkezik, ezért azok nagy részben felhasználásra kerültek az értekezésemben. Ezen jogforrások a magyar büntetőjogi irodalomhoz képest lényeges többlet-információkat adnak az értekezés témájának lehetséges megközelítési módjaihoz és feldolgozásához.

A jelen tanulmány alapjául szolgáló kutatás módszere alapvetően leíró és összehasonlító jellegű volt. Azonban nem tudott teret nyerni a klasszikus értelemben vett nemzetközi jogi összehasonlító módszer a következők miatt;

- Általában is igaz, hogy egy konkrét téma kapcsán túl sok ország szabályozásának vizsgálata parttalanná teheti az elemzést. Különösen igaz ez a nemi bűncselekményekre, ahol akkora különbségek jelentkeznek, amelyek objektív korlátját képezik az összehasonlításnak. Emellett a jog-összehasonlítás esetén mindig kérdés a vizsgált országok meghatározása és a kiválasztás pontos és részletes indokolása. Ez utóbbira az értekezés mindvégig nagy hangsúlyt fektet és az egyes országok jogforrásainak és arra vonatkozó tanulmányainak elemzése előtt tisztázásra kerül, hogy miért az adott ország került kiválasztásra.
- A gondolati fonálon tovább menve, a fenti „*I.1. Témaválasztás és aktualitás*” fejezetében kifejtett indokokra tekintettel a tanulmány egyediségét a kémiai kasztráció alkalmazásának egyes országokban történő gyakorlatának feltárása adja. Ennek vonatkozásában ki kellett választanom azokat az országokat, államokat, ahol a kémiai kasztráció alkalmazása széles körben szabályozott (Amerikai Egyesült Államok), vagy maga az ország egyedi szabályozással rendelkezik (Lengyelország) és ezért példaértékű következtetéseket lehet megállapítani a kutatás eredményeként.

- Nehézséget okozott, hogy a szexuális bűncselekmények körének jogi jellegéből adódóan ezen fogalmak mindig egy adott ország Büntető Törvénykönyvében meghatározott elkövetési magatartást jelentenek, így nem lehetett egy átfogó, általános fogalommal dolgozni. Ezen tényre tekintettel az egyes országok jogszabályi rendelkezéseinek összehasonlíthatósága is jelentősen korlátozottnak bizonyult a kutatás során.

A kutatás során elsődleges és másodlagos jogforrások kerültek felkutatásra és annak jelentősége és hasznossága alapján történt kiválasztást követően azokat vizsgálat tárgyává tettem. Az elsődleges jogforrások vonatkozásában a legfontosabbnak az bizonyult, hogy az adott ország konkrét, kémiai kasztrációra vonatkozó jogszabályi rendelkezéseit vizsgáljam, mely számos, más problémát is felvetett. A kontinentális jogrendszerbe tartozó országok jogforrásainak fordítása (Lengyelország, Németország) és hazai jogintézményekkel való párhuzamba állítása nem ütközött akkora nehézségbe, mint az angolszász jogrendszerbe tartozó törvények (Amerikai Egyesült Államok) feldolgozása. Valamennyi elsődleges jogforrás megértéséhez és elemzéséhez segítséget nyújtottak azok a másodlagos jogforrások, melyek a jogszabályok jogtudósok általi kritikai értelmezését adták.

A tételes joganyag feldolgozása minden esetben az eredeti, idegen nyelvű szöveg alapján történt. Így a kutatás során az angol, lengyel nyelvi ismeretekre támaszkodva, saját fordítást alkalmaztam úgy, hogy igyekeztem a hazai jogban is ismert jogi terminológiát következetesen használni, mivel a jogforrások elemző értékelésére és az egyes országok kémiai kasztrációra vonatkozó rendelkezéseinek összehasonlítására a téma alapját jelentő fogalmak meghatározása nélkül nem kerülhetett volna sor. Természetesen, a kontinentális és angolszász jogrendszer eltéréseiből adódó jogintézményi differenciát nem küszöbölhettem ki, azonban a magyar jogi dogmatika és fogalomrendszer ismerete segítségül szolgált az egyes országok jogintézményeivel való hasonlóságok felismerésében. Ezt segítő, valamennyi ország tételes joganyagának elemzésénél lefektettem a különböző fogalmak használatát.

A kutatási feladat meghatározását tekintve fontos rámutatni, hogy a bűnelkövetők javítását, nevelését célzó törekvések nem újkeletűek, ugyanis már a II. világháborút követően kezdtek elterjedni és az amerikai Donald Clemmer, Gresham Sykes és Erving Goffman adtak fogalmi keretet a börtön világának jobb megismeréséhez. Ez azt a felismerést hozta magával, hogy az

egy olyan személyiségromboló intézmény, mely több szempontból diszfunkcionális.¹ Ezzel párhuzamosan, ugyanezen korszakban ugrásszerűen fejlődtek a különböző társadalomtudományok – így a pszichológia, szociológia – valamint az orvostudományon belül a pszichiátria, mely azt a feltételezést hozta magával, hogy eszköztárával az ember viselkedése megváltoztatható. Ez vezetett az ún. treatment-ideológia megszületéséhez, melynek alaptétele: a kriminális viselkedés oka a személyiségben rejlik, így arra nem büntetéssel, hanem kezeléssel kell hatni.² Ugyan a treatment-ideológiája bukása hamar bekövetkezett, az elmélet nem múlt el nyomtalanul, ugyanis beépítette a büntetés-végrehajtásba az elkövetők reintegrációját és reszocializációját elősegítő pszichoterápiás módszereket.

A XXI. századi büntetés-végrehajtásban az elkövetők vonatkozásában alkalmazott terápiák és a rehabilitáció is egyre fontosabb szerepet kapnak. Ezzel párhuzamosan a devianciák medikalizációja és a szexuálisan motivált bűncselekmények elkövetőivel szemben a szabadságvesztés-büntetés mellett alkalmazandó terápiás kezdeményezések sem idegenek az egyes országok büntető jogalkalmazásában.

Jelen értekezés a szexuális bűnelkövetők vonatkozásában felmerülő gyógyszeres kezelésre vonatkozó, alkalmazott gyakorlatot tárja fel. A kémiai kasztráció – mint a szexuális bűncselekmények elkövetőivel szemben alkalmazott gyógyszeres terápia – az egyes országok gyakorlatában egyszerre tekinthető végső eszköznek a szexuális bűncselekmények elkövetésétől való elrettentésre, a bűnismétlés elkerülésére és az elkövető szexuális fantáziája okozta „tünetek” enyhítésére, kvázi kezelésére.

Az értekezésben áttekintésre kerülnek a szexuális bűnelkövetők típusai, különös tekintettel a pedofilokra, ugyanis ezen kategória speciális kört képez a szexuális bűncselekmény elkövető személyek között. A szexuális bűnelkövetőkkel szembeni fellépés vizsgálatakor nem lehetett figyelmen kívül hagyni a magyar jogrendszerben 2021. és 2024. évben végbement jelentős – és igazán előremutató – módosításokat sem, ezért röviden bemutatásra kerül köznyelvben „pedofil-ellenes törvénycsomagként” emlegetett, a pedofil bűnelkövetőkkel szembeni szigorúbb fellépésről, valamint a gyermekek védelme érdekében egyes törvények

---

¹ FORGÁCS Judit: Miért beteg a magyar büntetés-végrehajtási nevelés? *Börtönügyi Szemle* 32. évfolyam 2. szám, 2013. 6.o.

² HUSZÁR László: Medikális modell. A treatment /nevelés történeti áttekintése. *Börtönügyi Szemle*, 1997/3. szám, 1997. 67.o.

módosításáról szóló 2021. évi LXXIX. törvény rendelkezéseinek jelentősége és nívója is, valamint az ezt kiegészítő, a gyermekek védelme érdekében egyes törvények módosításáról szóló 2024. évi XXX. törvény.

Az értekezés különlegessége nem más, mint a kémiai kasztráció témakörének feltárására irányuló törekvés, ezen belül hatásmechanizmusának és hatékonyságának bemutatása. Indoklottsága az, hogy a kémiai kasztráció mint a szexuális bűnelkövetőkkel szembeni fellépés; mind a medikalizáció, mind pedig a kriminalizáció oldaláról igazolható. Jelen értekezés célkitűzése az is, hogy az egyes országok kémiai kasztráció alkalmazására vonatkozó gyakorlatának vizsgálata által feltárja az adott ország szexuális bűnelkövetőkkel kapcsolatos megközelítését, válaszolva a kérdésre: a szexuális bűnelkövetőkkel szemben alkalmazott kémiai kasztráció a medikalizálás vagy kriminalizálás eszköze? A kémiai kasztráció alkalmazása büntetés vagy kezelés?

Az értekezés során nagy hangsúly kerül a pedofil bűnelkövetők sajátosságainak feltárására is, ugyanis abban különböznek a szexuális bűnelkövetők általános kategóriájától, hogy a pedofília egy jogon kívüli kategória, amely azáltal válik büntetőjog-tudomány szempontjából is relevánssá, mert lényegében egy olyan társadalomra veszélyes magatartásban képes manifesztálódni, amely büntetendő cselekmény. Ugyanis, a pedofília mint mentális rendellenességgel diagnosztizált személy csak akkor válik elkövetővé, ha bűncselekményt valósít meg, s ekkortól kerül a büntetőjog, a büntető-igazságszolgáltatás, valamint a kriminológia látóterébe.

Mivel Magyarországon nem alkalmazott a kémiai kasztráció sem bíróság által kiszabható büntetésként, sem pedig az elítélt önkéntes vállalása alapján kezelésként, ezért nyilvánvaló volt a nemzetközi kitekintés. A kémiai kasztráció egyes országokban történő alkalmazásának kutatásban kitüntetett helyet foglalt el Lengyelország Büntető Törvényi szabályozása tekintettel arra, hogy az Európai Unió egyetlen olyan tagállama, ahol a szexuális bűnelkövetők gyógyszeres kezelése – az Amerikai Egyesült Államok gyakorlatához hasonlóan – a bíróság döntése alapján, kötelezően történik. Az értekezésben Lengyelországot követi a vizsgálatban az Amerikai Egyesült Államok, mely gyakorlatának jelentősége abban mutatkozik meg, hogy egyes államai mint jogállamok elsőként adtak (büntető)törvényi keretet a szexuális bűnelkövetőkkel szembeni gyógyszeres kezelés kötelező alkalmazására. Ezen túlmenően elengedhetetlen volt reprezentálni egy olyan ország törvényi szabályozását is, mely az Európai

Unió tagállama és megteremti a törvényi lehetőséget a szexuális bűnelkövetők részére a szexuális vágyat csökkentő kezelés önkéntes igénybevételére; így Németország törvényi szabályozása is bemutatásra kerül.

A kémiai kasztráció intézménye nem ismert a hazai büntetőjogban, habár törekvések már megjelentek annak bevezetése érdekében. Az értekezés célkitűzése tehát azon országok joganyagának elemzése is, ahol a szexuális bűncselekményt elkövetőkkel szemben, törvényi keretek között, valamilyen szerv (bíróság, erre létrehozott önálló hatóság) döntése alapján alkalmazott kötelező gyógyszeres kezelés történik az elkövető szexuális motivációjának – így végső soron visszaesés – csökkentésének érdekében. Emellett a tanulmány érinti azt az esetet is, ahol a gyógyszeres kezelés igénybevételének lehetősége törvényileg szabályozott a szexuális bűncselekményt elkövető személy részére, aki önkéntes döntése alapján – szintén szexuális motivációjának, így pedig újbóli bűnelkövetésének megakadályozása céljából – igénybe veheti azt (Németország).

Szintén a kémiai kasztráció kutatásának igényét veti fel az, hogy a szexuális bűnelkövetők heterogén csoportot alkotnak kriminológiai és pszichológiai értelemben egyaránt, így a különböző típusoknak jelentősen eltérő mintázata van az áldozat életkora, ismeretségi szintje és az erőszak alkalmazásának szintje szerint is. Ezen ismérvek hangsúlyozzák az eltérő beavatkozási és kezelési alternatívák felkutatását, amelyek érdekeltnek lehetnek társadalompolitikai és büntetőpolitikai szinten egyaránt; ilyenek bizonyulhat a kémiai kasztráció.

A fentiekben kifejtettekre tekintettel a jelen értekezésben a következő hipotézisek kerülnek megfogalmazásra.

1. A pedofília egy olyan jelenség, amely több tudományágban előfordul, azonban átfogóan, valamennyi érintett tudományágnak megfelelő fogalom nincs.
2. A nemi élet szabadsága és nemi erkölcs elleni deliktum elkövetője nem azonosítható a pedofiliával.
3. A kémiai kasztráció a szexuális bűnelkövetésre reagáló, olyan farmakológiai megoldás, mely mind az elkövetők büntetése, mind pedig kezelése szempontjából indokolható.
4. Amennyiben a fenti hipotézis igaznak bizonyul, úgy további hipotézis, hogy a kémiai kasztráció bevezetésének mikéntje (büntetés vagy kezelés) társadalmi igény és kriminálpolitikai megfontolás függvénye.

III. Az értekezés tudományos eredményeinek meghatározása

Az értekezés vonatkozásában alapvetően felmerül a kérdés, hogy a kémiai kasztráció az egyes országok gyakorlatában valójában terápiás intézkedésként értendő, vagy egy, a „kezelés” ideologizált köntösébe bújtatott, szokatlan büntetési nem?

Igazoltnak bizonyult a megfogalmazott hipotézis annak alapján, hogy a pedofília alapvetően egy büntetőjogon kívüli kategória, amely azáltal válik ezen tudományág szempontjából is relevánssá, mert lényegében egy olyan társadalomra veszélyes magatartásban képes manifesztálódni, amely büntetendő cselekmény. Az orvostudományban, pszichológia tudományában a szexuális motivációjú bűncselekmények elkövetése mögött meghúzódó okok és motivációk általában eltérőek és jelentős részüknél (kiemelten a pedofiloknál) valamilyen pszichés betegsége vezethető vissza, cselekményük az abból adódó nemi késztetések – esetenként a másik félre veszélyes – megnyilvánulásai. Mivel ugyanazt a jelenséget a különböző tudományágak hasonló, de mégis eltérő jelentéstartalommal használják, és valamenynien eltérő aspektusból szemlélik, ezért egy átfogó, minden tudományág számára hasznos fogalom nem alkotható meg. E körben kell megjegyezni, hogy mivel a jelenleg hatályos büntetőjogban nincs relevanciája a pedofil szexuális irányultságnak, ezért jogi szempontból a fogalom megalkotása is irreleváns. A pedofília jogi fogalmának meghatározására abban az esetben lenne szükség, ha annak vonatkozásában a büntető törvénykönyv egyedi rendelkezést tartalmazna (például kémiai kasztráció pedofil elkövetőkkel szembeni bevezetése esetén.)

Az értekezés alapján igazolást nyert, hogy a pedofil diagnózis, pedofil hajlam csak a gyermekek sérelmére szexuális jellegű bűncselekményt elkövetők egy jellemzője, kvázi az elkövetés egy rizikófaktora a sok közül. Ezért a gyermekbántalmazás megelőzéséhez szükséges eszközök kidolgozásánál nem élvezhet megkülönböztetett jelentőséget a pedofil minőség. Éppen ezért megkérdőjelezhető az az álláspont, mely a gyermekek sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmények megelőzése tekintetében kizárólag a pedofil hajlam meglétére, annak kezelésére épít. A szakirodalomban olvasottak alapján igazolható, hogy a gyermekkorúak sérelmére szexuális bűncselekményt elkövetők nagy része nem tekinthető pedofilnak, cselekményüket általában nem vagy nem kizárólagosan a gyerekek iránti nemi vonzalom határozza meg.

Az egyes országok kémiai kasztráció alkalmazására vonatkozó jogszabályi háttere alapján megállapítható volt, hogy a szexuális bűnelkövetőkkel szemben alkalmazott gyógyszeres terápia homályosan helyezkedik el a büntetés és a kezelés között, mivel vagy büntetésként (Amerikai Egyesült Államok), vagy pedig a társadalom védelme érdekében, az elkövető visszaesését megelőzendő speciális intézkedésként szabályozott (Lengyelország), emellett fontos kihangsúlyozni az önkéntes igénybevétel lehetőségét is. Azon országok, ahol a kémiai kasztráció terápiaként jelenik meg, ott az elkövetők „beteg” minőségét emelik ki, és a szexuális bűnelkövetésre olyan deviáns viselkedésként tekintenek, amely valamilyen mentális rendellenesség tünete vagy következménye. A kémiai kasztrációt büntetésként alkalmazó országok pedig inkább egy megtorló jellegű büntetésként alkalmazzák, a sértett jogai, valamint az elkövető semlegessé tételét hangsúlyozva. Ez utóbbi országok felfogásában kritikaként fogalmazhatók meg, hogy nem tesznek különbséget az elkövetés motivációi között és kizárólag a deviáns szexuális vágyra építkeznek.

Igazolhatónak bizonyul, hogy a kémiai kasztráció alkalmazása az adott ország büntetőpolitikájának függvénye, mely számos tényezőtől függ. A büntetőpolitika mint minden szférája a politikának, determinált egy adott társadalmi berendezkedéstől, emellett léteznek egyéb összefüggések is, amelyek befolyásolják egy adott rendszer büntetőpolitikáját, például, hogy milyen jogrendszerhez tartozik tradicionálisan egy ország. Közismert ugyanis, hogy egészen más kategóriákban gondolkodik az ún. angolszász jogrendszer, mint az európai országok túlnyomó részében uralkodó kontinentális (francia— német) jogrendszer. De az egyes jogrendszereken belül is lényeges különbségek vannak a földrajzi régiók és az országok között, az általános, ún. állami-jogi kultúra alapvető jelentőséggel bír ebből a szempontból is. Komoly meghatározó tényező egy adott terület lakosságának kulturális, ezen belül jogtudati szintje. Nem mindegy ugyanis, hogy miként gondolkodnak az emberek a bűnözésről, a bűnüldözésről, a büntető igazságszolgáltatásról, hisz ez a társadalmi-politikai berendezkedéstől függően kisebb nagyobb intenzitással a jogpolitikára, a bűnüldöző szervek tevékenységére is kihat.

Fontos rámutatni, hogy Magyarországon ugyan már folytak politikai párbeszéddek a kémiai kasztráció büntetésként történő bevezetéséről. Véleményem szerint a pedofília medikalizáció szerinti megközelítése alapján nem lenne kizárt a kémiai kasztráció magyar jogrendszerben történő alkalmazása. Ugyanis, amennyiben igazságügyi elmeorvoszakértő által megállapításra kerül a pedofília mint mentális zavar a gyermekkorú sérelmére elkövetett nemi élet szabadsága és nemi erkölcs elleni bűncselekményt elkövető személy vonatkozásában, úgy a Büntető

Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 17. § (1) bekezdésében foglalt kóros elmeállapot következtében – a Btk. 78. § (1) bekezdésében foglalt feltételek teljesülése esetén – az elkövető tekintetében alkalmazható a kényszergyógykezelés (ezen belül kémiai kasztráció, mely a pedofília gyógyszeres kezelésének egyetlen módszere). Ez utóbbi eldöntése szakorvosi kompetencia, jelenleg Magyarországon az igazságügyi elmeorvos szakértők nem tekintik a pedofiliát olyan mentális rendellenességnek, mely a beszámítási képességet érintené, emellett a nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekményt elkövető – más mentális rendellenességben szenvedő – kóros elmeállapotú elítéltek tekintetében nem alkalmazott a kémiai kasztráció mint kényszergyógykezelés. Ezért a kémiai kasztráció intézkedésként történő alkalmazására akkor kerülhet sor, ha a pedofília az igazságügyi elmeorvosszakértők megítélése szerint olyan mentális rendellenességnek tekintendő, mely az elkövető beszámítási képességét kizárja, emellett a pszichiátria és pszichoterápiás klinika álláspontja szerint ennek kezelésére a kémiai kasztráció hatékony gyógymódnak minősül.

Emellett a kémiai kasztráció alkalmazhatóságának kérdésköre nem csak büntetőjogi és büntetőpolitikai, hanem más, gyakorlati kérdéseket is felvet. Nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a terápiás célok és azok hatékonysága mellett fontos kérdés, hogy az adott állam milyen típusú és mértékű erőforrásokat tudna mozgósítani akár költségek, akár infrastruktúra, akár személyi állomány terén. Fontos szempont az is, hogy az adott ország jogi és végrehajtási rendszerén belül pontosan kikre fókuszálnának a kezelés során, maga a kezelés egészségügyi, vagy szociális intézményben, esetleg a büntetés-végrehajtás által történik. Emellett kérdés az is, hogy a terápiát igénybe vevők köre számára milyen speciális részlegeket, milyen erőforrások felhasználásával lenne célszerű létrehozni (azaz van-e elvi lehetőség szeparált részlegre, van-e elég szakember stb.), illetve milyen módszertant érdemes követni az elhelyezés és a kezelés során. Ezt követően a kezelési stratégiák, de különösen a terápiás programok kidolgozásának szempontjából lehet fontos kérdés a programokba való bevonhatóság kérdése, az, hogy a kémiai kasztráció bíróság döntése alapján kötelező vagy annak igénybevétele önkéntes. Ennek tekintetében pedig – mint ahogy azt a német gyakorlat is hangsúlyozta – elengedhetetlen a kezelés hatékonyságának szempontjából az, hogy a kezelés igénybevétele az igénybe vevő belső akaratelhatározásán, ne pedig külső nyomásra, esetleg más büntetés elkerülése érdekében történjen.

IV. Szerző publikációi az értekezés témájával összefüggésben

IV.1. Magyar nyelvű publikációk

Hurtony Alexandra Kitti: Kémiai kasztráció, mint büntetési nem és az emberi méltóság összeegyeztethetősége a pedofil elkövetők vonatkozásában. *Büntetőjogi Szemle*, 2019/2., 32-40. o.

Hurtony Alexandra: A materiális és a processzuális igazság ütközése a gyermekek sérelmére elkövetett nemi élet szabadsága és nemi erkölcs elleni bűncselekmények miatt folyamatban lévő büntetőeljárásokban. *Büntetőjogi Szemle* 2021/2., 38-43. o.

Hurtony Alexandra: Az igazságügyi szakértő szerepe a büntetőeljárásban, különös tekintettel a kiskorúak sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmények biztosítási nehézségeire. *Ügyészek lapja*, 2021. (28. évf.) 1-2. szám 53-64. old.

Hurtony Alexandra: A gyermekek sérelmére elkövetett szexuális cselekmények elleni büntetőjogi fellépés és az elkövetők kriminológiai vizsgálata. *Magyar jog*, 2022. (69. évf.) 3. sz. 179-187. old.

Hurtony Alexandra Kitti: A pedofil bűnelkövetőkkel szembeni fellépés: büntetés vagy kezelés? *Magyar jog*, 2022. (69. évf.) 11. sz. 655-663. old.

Hurtony Alexandra Kitti: A dark weben elkövetett bűncselekmények jellemzői és kihívásai. *Jogtudományi közlöny*, 2023. (78. évf.) 7-8. sz. 366-373. old.

Hurtony Alexandra Kitti: A szexuális bűnelkövetőkkel szembeni fellépés nemzetközi kitekintésben - a kémiai kasztráció alkalmazása Lengyelországban. *Magyar jog*, 2023. (70. évf.) 11. sz. 656-663. old.

Hurtony Alexandra Kitti: A jogos védelem összehasonlító jogi vizsgálata Magyarország és az Amerikai Egyesült Államok szabályozásában. *Magyar jog*, 2024. (71. évf.) 10. sz. 596-603. old.

13.2. Idegen nyelvű publikációk

Bérces Viktor - Hurtony Alexandra: To be Punished or Treated? The Concept of Pedophilia and Criminal Action Against Sex Offenders. *Journal of Eastern European Criminal Law*, 2023. (10. évf.) 1. sz. 80-91. old.

Hurtony Alexandra: Sexual Crimes Against Children and a Criminological Research on the Offenders Thereof. *Journal of Eastern European Criminal Law*, 2022. (9. évf.) 1. sz. 51-63. old.